

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 7-5-2017

Chúa nhật 4 Phục sinh

***Tôi đến
để chiêm được sống***

LỜI CHÚA: Ga 10, 1-10

Khi ấy, Đức Giêsu nói với người Do thái rằng: “Thật, tôi bảo thật các ông: Ai không đi qua cửa mà vào ràn chiên, nhưng trèo qua lối khác mà vào, người ấy là kẻ trộm, kẻ cướp. Còn ai đi qua cửa mà vào, người ấy là mục tử. Người giữ cửa mở cho anh ta vào, và chiên nghe tiếng của anh; anh gọi tên từng con, rồi dẫn chúng ra. Khi đã cho chiên ra hết, anh ta đi trước và chiên đi theo sau, vì chúng nhận biết tiếng của anh. Chúng sẽ không theo người lạ, nhưng sẽ chạy trốn, vì chúng không biết tiếng người lạ.” Đức Giêsu kể cho họ nghe dụ ngôn đó, nhưng họ không hiểu những điều Người nói với họ.

Vậy Đức Giêsu lại nói: “Thật, tôi bảo thật các ông: Tôi là cửa cho chiên ra vào. Mọi kẻ đến trước tôi đều là trộm cướp, nhưng chiên đã không nghe họ. Tôi là cửa. Ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để ăn trộm, giết hại và phá hủy. Phần tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào.”

SUY NIỆM

Trong Tin Mừng Gioan, Đức Giêsu thường ví mình với điều cụ thể: “Tôi là bánh, là Ánh Sáng, là Đường...” Trong bài Tin Mừng hôm nay, Ngài ví mình như Mục tử. Người mục tử chân chính đi qua

(xem tiếp trang 2)

**Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm
Tân giám mục Phụ tá giáo phận Xuân Lộc**

WHĐ (02.05.2017) – Lúc 12g00 ngày hôm nay thứ Ba 02-05-2017 tại Roma, tức 17g00 cùng ngày tại Việt Nam, Phòng Báo chí Tòa Thánh công bố: Đức Thánh Cha Phanxicô đã bổ nhiệm cha **Gioan Đỗ Văn Ngân**, hiện là Phó Giám đốc Đại chủng viện đặc trách phân ban Triết học Đại chủng viện và là Tổng đại diện giáo phận Xuân Lộc, làm Giám mục phụ

tá giáo phận Xuân Lộc, hiệu tòa Buleliana.

Sơ lược tiểu sử Đức Tân giám mục Gioan Đỗ Văn Ngân:

– Sinh ngày 07/06/1953 tại Ninh Bình, giáo phận Phát Diệm

– 1965–1973: học tại Tiểu chủng viện Thánh Giuse, Sài Gòn

– 1973–1977: học tại Giáo hoàng Học viện Thánh Piô X, Đà Lạt

– 14/01/1992: thụ phong linh mục cho giáo phận Xuân Lộc.

Sau khi chịu chức linh mục, cha đảm nhiệm các chức vụ:

– Năm 1992–1994: phó xứ Ninh Phát
– Năm 1994–2005: chính xứ Ninh Phát

– 1995–2005: công chứng viên của Tòa án hôn phối giáo phận Xuân Lộc

(xem tiếp trang 4)

**Hội đồng Giám mục Việt Nam kết thúc
Hội nghị thường niên kỳ I/2017**

WHĐ (29.04.2017) – Trưa thứ Sáu 28.4, Hội đồng Giám mục Việt Nam đã kết thúc Hội nghị thường niên kỳ I năm 2017 với giờ chầu Thánh Thể tại nhà nguyện ấm cúng của Trung tâm Mục vụ giáo phận Nha Trang. Thờ lạy và tạ ơn Chúa là những tâm tình của các Đức cha tham dự những ngày qua, Chúa Thánh Thần đã dẫn dắt các ngài trong tình hiệp nhất huynh đệ để có những chọn lựa hành động mục vụ chung.

Đức cha Giuse Đặng Đức Ngân, Giám mục giáo phận Đà Nẵng, được bầu làm Chủ tịch Ủy ban Văn hoá, thay thế Đức cha Giuse Vũ Duy Thống, Giám mục giáo phận Phan Thiết, mới qua đời. Để chuẩn bị cho Thượng Hội đồng Giám mục Thế giới 2018, HĐGM đã cử 2 Đức cha tham dự chính thức là Đức cha Phêrô Nguyễn Văn Viên

và Đức cha Giuse Đỗ Mạnh Hùng, và một vị dự khuyết là Đức cha Giuse Vũ Văn Thiên.

HĐGM đã biểu quyết thông qua văn bản chính thức “Hướng dẫn Mục vụ Thánh nhạc”, cũng như biểu quyết cho phép áp dụng thử nghiệm trong ba năm bản “Hướng dẫn tổng quát việc dạy Giáo lý tại Việt Nam”.

Ngoài ra, các Đức cha Chủ tịch các Ủy ban khác trực thuộc HĐGM còn chia sẻ và được góp ý cùng quyết định nhiều điều khác nữa.

Hội nghị thường niên kỳ II/2017 được ấn định sẽ họp tại Trung tâm Mục vụ giáo phận Thanh Hoá, từ ngày 9 đến 13 tháng Mười 2017.

(xem tiếp trang 2)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

cửa mà vào chuồng chiên. Anh gọi chiên của anh bằng một tiếng gọi riêng, chiên nhận ra tiếng của anh và đi theo. Còn mục tử giả hiệu thì trèo tường mà vào chuồng. Chiên không theo anh ta, nhưng sợ hãi chạy trốn, vì chúng không nhận biết tiếng người lạ. Đức Giêsu gọi những mục tử giả hiệu là trộm cướp. Họ chỉ đến để giết hại và phá hủy đàn chiên. Còn Ngài đến để chiên được sống, và sống dồi dào. Giữa chiên và Ngài có một mối dây thân thiết: "Tôi biết chiên tôi và chiên tôi biết tôi." Chiên đã trở thành điều vô cùng quý giá đối với Ngài, đến nỗi Ngài dám hy sinh mạng sống mình cho chúng.

Giáo Hội muốn đặc biệt dành Chúa Nhật thứ 4 Phục Sinh, để cầu nguyện cho ơn gọi linh mục, tu sĩ. Đây là vấn đề sống còn của Giáo Hội. Nhiều nơi trên thế giới đang thiếu linh mục trầm trọng, nhiều nhà thờ phải giao cho giáo dân coi sóc. Cũng có những dòng tu phải đóng cửa cơ sở của mình vì không có lớp người trẻ kế tục. Giáo Hội hôm nay cũng như mai ngày vẫn cần đến sự hướng dẫn của các mục tử để đoàn chiên được sống trong đồng cỏ xanh tươi. Giáo Hội vẫn cần đến các tu sĩ sống đời thánh hiến, để thế giới hiểu được thế nào là tình yêu, thấy được những thực tại vô hình, và vươn lên khỏi cái tự nhiên, bình thường, hợp lý.

Được làm Kitô hữu là một ơn gọi của Thiên Chúa. Mọi Kitô hữu đều có nhiệm vụ làm chứng cho Tin Mừng, nhưng một số người được mời gọi đặc biệt để dẫn thân cách trọn vẹn hơn cho Nước Chúa và bắt chước Đức Giêsu tận căn hơn. Chúng ta băn khoăn trước câu hỏi tại sao Giáo Hội hôm nay thiếu ơn gọi linh mục, tu sĩ. Vì đời tu không hấp dẫn người trẻ? Vì bầu khí của thời đại: thực dụng, hưởng thụ, mất cảm thức về đức tin, xa lạ với Thiên Chúa? Hay vì chúng ta chưa có can đảm để cổ võ ơn gọi?

Trong sứ điệp năm 1996 về ơn gọi, Chân phước - giáo hoàng Gioan Phaolô II đã nhắc đến việc phải chăm lo cho mảnh đất nơi hạt giống ơn gọi được nảy mầm và lớn lên.

(xem tiếp trang 3)

Hội đồng Giám mục Việt Nam kết thúc Hội nghị thường niên kỳ I/2017

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM Hội Nghị Thường Niên Kỳ I/2017 (24 – 28/4/2017)

BIÊN BẢN

Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã họp Hội nghị thường niên kỳ I/2017 tại Tòa Giám mục Nha Trang, từ chiều thứ Hai ngày 24/4/2017 đến trưa thứ Sáu ngày 28/4/2017, với sự tham dự đông đủ tất cả các thành viên của Hội Đồng Giám Mục.

Hội Đồng Giám Mục hân hoan chào đón Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli, đại diện Đức Thánh Cha tại Việt Nam, và lắng nghe những chia sẻ, ưu tư của ngài về Giáo hội tại Việt Nam, đặc biệt về hoạt động bác ái. Theo ngài, các hoạt động bác ái xã hội là những chứng tá sống động của Tin Mừng trên quê hương Việt Nam.

Hội Đồng Giám Mục chúc mừng Đức cha Giuse Nguyễn Chí Linh, tân Tổng Giám mục Tổng giáo phận Huế và Đức cha Tôma Nguyễn Văn Trâm, giám quản giáo phận Phan Thiết; chào đón Đức cha tân cử Đaminh Nguyễn Văn Mạnh vừa được Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm làm giám mục phó giáo phận Đà Lạt; đồng thời chúc mừng giáo phận Nha Trang đang hân hoan mừng Năm Thánh kỷ niệm 60 năm thành lập giáo phận.

Hội Đồng Giám Mục cũng tưởng nhớ và tri ân Đức cha Phaolô Nguyễn Văn Hoà, nguyên Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, nguyên giám mục giáo phận Nha Trang, và Đức cha Giuse Vũ Duy Thống, giám mục giáo phận Phan Thiết, đã về Nhà Cha trong thời gian vừa qua.

Trong Hội nghị lần này, Hội Đồng Giám Mục:

1. Bầu Đức cha Giuse Đặng Đức Ngân làm Chủ tịch Ủy ban Văn hóa thay Đức cha Giuse Vũ Duy Thống.
2. Phê chuẩn bản "Hướng dẫn Mục vụ Thánh nhạc" của Ủy ban Thánh nhạc.
3. Cho phép thử nghiệm 3 năm bản "Hướng dẫn tổng quát việc dạy giáo lý tại Việt Nam" của Ủy ban Giáo lý Đức tin.
4. Nghe phúc trình của các Ủy ban:
 - Ủy ban Kinh Thánh trình bày Hội nghị của Liên hiệp Kinh Thánh Đông Nam Á (CBF-SEA) sẽ được tổ chức tại Tòa Giám mục Nha Trang, từ ngày 17 đến 23 tháng 7 năm 2017;
 - Ủy ban Mục vụ Di dân trình bày bản dự thảo "Hướng dẫn Mục vụ Di dân";
 - Ủy ban Mục vụ Gia đình trình bày các thủ tục liên quan tới hôn nhân Công giáo tại Việt Nam;
 - Ủy ban Giáo dục Công giáo trình bày về hoạt động của Học viện Công Giáo, chương trình thi tuyển và lễ khai giảng vào ngày 14/9 sắp tới;
 - Ủy ban Tu sĩ, Ủy ban Phụng tự, Ủy ban Giáo dân, Ủy ban Loan báo Tin Mừng cũng trình bày những vấn đề liên quan.

Hội Đồng Giám Mục ấn định Hội nghị thường niên kỳ II/2017 sẽ được tổ chức tại Tòa Giám mục Thanh Hóa, từ ngày 09/10/2017 đến 13/10/2017.

Toà Giám mục Nha Trang,
ngày 28/4/2017

Tổng thư ký
Hội Đồng Giám Mục Việt Nam
(đã ký)

+ Phêrô Nguyễn Văn Khảm
Giám mục giáo phận Mỹ Tho

“Người tín hữu có được sức mạnh và kho tàng khi sống yêu thương”

Bài giảng của Đức Thánh Cha Phanxicô trong Thánh lễ tại Sân vận động của Lực lượng Phòng không, Cairo

Thứ Bảy 29 tháng Tư 2017

WHD (02.05.2017) – Trong chuyến tông du Ai Cập hai ngày 28 và 29 tháng Tư 2017, Đức Thánh Cha Phanxicô đã cử hành Thánh lễ cho các tín hữu Công giáo tại Sân vận động của Lực lượng Phòng không ở Cairo sáng thứ Bảy 29-04.

Sau đây là toàn văn bài giảng của Đức Thánh Cha.

Al Salamo alaikum: bình an ở cùng anh chị em!

Hôm nay, Phúc Âm Chúa nhật thứ ba mùa Phục sinh kể cho chúng ta nghe hành trình của hai môn đệ rời Giêrusalem trở về Emmaus. Có thể tóm tắt bài Phúc âm này trong ba từ: sự chết, sự sống lại và sự sống.

Sự chết: hai môn đệ trở về với cuộc sống hằng ngày, lòng đầy chán nản thất vọng: Thầy đã chết nên chẳng còn gì hy vọng. Họ bị lạc hướng và tuyệt vọng. Hành trình của họ là cuộc trở về tháo lui; đó là việc rời xa cảm nghiệm buồn đau về Đấng chịu đóng đinh. Cuộc khủng hoảng của Thập giá, thậm chí là “điều ô nhục” và “sự điên rồ” của Thập giá (x 1 Cr 1,18; 2,2), dường như đã chôn vùi mọi hy vọng của họ. Đáng mà họ xây dựng đời mình nơi Người đã chết rồi, đã bị khuất phục, mang theo mọi khát vọng của họ vào nấm mồ cùng với Người.

Họ không thể tin rằng vị Thầy và Đấng Cứu Độ đã phục sinh kể chết và chữa lành các bệnh nhân lại có thể kết thúc cuộc đời cách nhục nhã trên thập giá. Họ không hiểu được tại sao Thiên Chúa Toàn Năng lại không cứu Người khỏi cái chết ô nhục như thế. Thập giá của Đức Kitô là thập giá cho những ý tưởng của họ về Thiên Chúa; cái chết của Đức Kitô là cái chết của những gì họ tưởng tượng về Thiên Chúa. Thật vậy, chính họ là những kẻ đã chết trong nấm mồ của những hiểu biết hạn hẹp của mình.

Biết bao lần con người làm cho chính mình ra tê liệt, khi từ khước vượt qua ý tưởng của mình về Thiên Chúa - một vị thần được dựng nên theo hình ảnh và giống như con người; biết bao lần con người thất vọng, khi từ khước tin rằng Thiên Chúa toàn năng không phải là về sức mạnh, về uy quyền, nhưng là toàn năng về tình yêu, về tha thứ và sự sống!

Các môn đệ nhận ra Chúa Giêsu lúc Người “bẻ bánh”, trong Thánh Thể. Nếu chúng ta không phá tan bức màn che mắt chúng ta, nếu chúng ta không phá vỡ sự cứng cõi của tâm hồn và những định kiến của mình, thì chúng ta sẽ không bao giờ nhận ra dung nhan Thiên Chúa.

Sự sống lại: trong cảnh mờ mịt của đêm đen tối nhất, trong nỗi tuyệt vọng khủng khiếp nhất, Chúa Giêsu đến gần hai môn đệ, cùng đi với họ để giúp họ nhận ra Người “là Đường, là Sự thật và là Sự sống” (Ga 14,6). Chúa Giêsu biến đổi nỗi thất vọng của họ thành sự sống, vì khi mà niềm hy vọng của con người mất đi, thì bắt đầu bùng lên niềm hy vọng của Thiên Chúa, “điều không thể được đối với con người thì có thể được đối với Thiên Chúa” (Lc 18,27; x. 1,37). Khi con người chạm đến tận cùng của thất bại và bất lực, khi con người thoát ra khỏi ảo tưởng mình là người giỏi nhất, là người tự lực cánh sinh, là trung tâm của thế giới, thì khi ấy Thiên Chúa chìa tay ra cho con người để biến đêm đen của con người thành bình minh, đau buồn thành niềm vui, cái chết thành phục sinh, hành trình của con người thành cuộc quay trở về Giêrusalem, tức là về với sự sống và với chiến thắng của Thập Giá (x. Dt 11,34).

Thật vậy, sau khi gặp Đấng Phục sinh, hai môn đệ trở về, tràn ngập vui mừng, tin tưởng và hăng say, sẵn sàng làm chứng. Đấng Phục sinh đã vực họ dậy từ nấm mồ của hoài nghi và u sầu. Khi gặp Đấng Chịu đóng đinh đã sống lại, họ khám phá ý nghĩa và sự hoàn tất của toàn bộ Thánh kinh, Lê luật và các Tiên tri; họ khám phá ý nghĩa của điều được coi như là thất bại của Thập giá.

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Mảnh đất đó là cộng đoàn giáo phận và giáo xứ. Ngài đã phác họa những nét chính của cộng đoàn này như sau:

Một cộng đoàn biết lắng nghe Lời Chúa. Khi đã quen nghe tiếng Chúa trong Thánh Kinh, người trẻ sẽ dễ nghe được tiếng Chúa mời gọi vang lên từ sâu thẳm của con tim mình.

Một cộng đoàn biết chuyên tâm cầu nguyện, dành ưu tiên cho đời sống tâm linh, coi trọng việc cầu nguyện riêng tư, lặng lẽ trước nhan Chúa. Chỉ trong bầu khí trầm lặng của cầu nguyện, người trẻ mới dám đáp lại tiếng Chúa kêu mời, quên mình để phục vụ cho lợi ích của tha nhân.

Một cộng đoàn biết hăng say làm việc tông đồ, khao khát làm cho muôn dân trở thành môn đệ Chúa. Từ đó những bạn trẻ quảng đại sẽ được thúc đẩy dâng trọn đời mình để làm cho Chúa Kitô được nhận biết.

Một cộng đoàn quan tâm phục vụ người nghèo, chọn đứng về phía những người khổ đau, túng thiếu. Cộng đoàn này sẽ sản sinh những bạn trẻ biết phục vụ vô vị lợi và hiến thân vô điều kiện.

Như thế ơn gọi chỉ nảy nở từ vùng đất màu mỡ. Nó là hoa trái của một Giáo Hội đầy sức sống. Một Giáo Hội mạnh mẽ sẽ cho nhiều ơn gọi. Nhiều ơn gọi sẽ làm cho Giáo Hội mạnh hơn.

Giới trẻ hôm nay không thiếu lòng quảng đại, không thiếu lý tưởng và những ước mơ cao cả. Họ cần có ai đó giúp họ gặp được Đức Giêsu, say mê con người Ngài, và chia sẻ nỗi bận tâm của Ngài về thế giới. Họ cần có ai đó giúp họ nghe được tiếng kêu của bao người đói khát chân lý và công lý, giúp họ cảm nhận được bốn phận lớn lao là xây dựng trái đất thành mái ấm yêu thương. Giới trẻ cần những người thầy, người bạn dám sống điều mình tin giữa muôn vàn khó khăn và giúp họ đứng vững trước cơn lốc của cám dỗ.

Giáo Hội thiếu ơn gọi là do lỗi của mỗi người chúng ta. Cần phải cầu

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

nguyện và cũng cần phải canh tân cuộc sống.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho chúng con những linh mục có trái tim thuộc trọn về Chúa, nên cũng thuộc trọn về con người.

Xin cho chúng con những linh mục có trái tim biết yêu bằng tình yêu hiến dâng, một trái tim đủ lớn để chứa được mọi người và từng người, nhất là những ai nghèo khổ, bị bỏ rơi.

Xin cho chúng con những linh mục biết cầu nguyện, có tình bạn thân thiết với Chúa để các ngài giới thiệu Chúa cho chúng con.

Xin cho chúng con những linh mục thánh thiện, có thể nuôi chúng con bằng tấm bánh thơm tho, tấm bánh Lời Chúa và Mình Chúa.

Cuối cùng, xin cho chúng con những linh mục có trái tim của Chúa, say mê Thiên Chúa và say mê con người, hy sinh đời mình để bảo vệ đoàn chiên và dẫn đưa chúng con đến với Chúa là Nguồn Sống thật. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm Tân giám mục Phụ tá giáo phận Xuân Lộc

– 1998: đậu cử nhân văn chương Việt Nam tại Đại học Khoa học Xã hội Nhân văn Tp.HCM

– 2005–2006: giáo sư Đại chủng viện Xuân Lộc và quản nhiệm giáo xứ Suối Tre

– 2006–2010: học tại Đại học Santo Tomas (Manila, Philippines) và tốt nghiệp cao học triết học

– Từ 2010: Phó Giám đốc Đại chủng viện, đặc trách phân ban Triết học Đại chủng viện

– Từ năm 2016: Tổng đại diện giáo phận Xuân Lộc. ■

(Theo nguồn: press.vatican.va)

“Người tín hữu có được sức mạnh và kho tàng khi sống yêu thương”

Ai không vượt qua kinh nghiệm của Thập giá để đến với Chân lý của Phục sinh là tự kết án tuyệt vọng cho chính mình. Thật vậy, chúng ta, chúng ta không thể gặp được Thiên Chúa nếu trước hết không đóng đinh những ý tưởng hạn hẹp của chúng ta về một vị thần phản ánh hiểu biết của chúng ta về tính toàn năng và quyền uy.

Sự sống: cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu phục sinh đã làm thay đổi cuộc sống của hai môn đệ này, vì gặp gỡ Đấng Phục sinh biến đổi cả cuộc đời và làm cho cần cố trở nên phong phú (x. Bê-nê-đi-ctô XVI, *Tiếp kiến chung*, thứ Tư 11-04-2007). Thật vậy, Phục sinh không phải là tín điều do Giáo hội sản sinh ra, nhưng Giáo hội được sinh ra từ niềm tin vào sự Phục sinh. Thánh Phaolô nói: “Nếu Đức Kitô không sống lại, thì lời rao giảng của chúng tôi trống rỗng, và đức tin của anh em cũng trống rỗng” (1 Cr 15,14).

Đấng Phục sinh biến mất trước mắt họ, để dạy chúng ta rằng chúng ta không thể giữ lại Chúa Giêsu nơi một nhân vật lịch sử hữu hình, “phúc cho ai không thấy mà tin” (Ga 21,29; x. 20,17). Giáo hội phải biết và tin rằng Người đang sống với Giáo hội ấy và làm cho Giáo hội được sống nhờ Thánh Thể, Thánh Kinh và các bí tích. Các môn đệ Emmaus hiểu được điều ấy và đã quay trở lại Giêrusalem để chia sẻ với các môn đệ khác kinh nghiệm của mình: “Chúng tôi đã thấy Chúa ... Phải, Người đã sống lại thật” (Lc 24,32).

Kinh nghiệm của các môn đệ Emmaus dạy chúng ta rằng đến những nơi thờ phượng cho đông thì chẳng ích gì nếu tâm hồn chúng ta không kính sợ Thiên Chúa và không có Ngài hiện diện; cầu nguyện chẳng ích gì, nếu lời cầu nguyện của chúng ta dâng lên Thiên Chúa không biến thành tình yêu thương anh em; làm nhiều việc đạo đức chẳng ích gì nếu những việc đạo đức ấy không do đức tin và đức ái thúc đẩy; chăm chút về bên ngoài chẳng ích gì, vì Thiên Chúa nhìn vào trong tâm hồn (x. 1 Sam 16,7) và ghét thói đạo đức giả (Lc 11, 37-54; Cv 5,3-4) [1]. Đối với Thiên Chúa thì đức tin còn hơn là một tín hữu giả dối, một kẻ giả hình!

Đức tin chân thật là đức tin làm cho chúng ta sống bác ái hơn, thương xót hơn, trung thực hơn và nhân đạo hơn; đó là đức tin thúc đẩy tâm hồn chúng ta yêu thương mọi người cách vô cầu,

không phân biệt hoặc thiên vị; đó là đức tin khiến chúng ta không nhìn người khác như một kẻ thù phải đánh bại, nhưng như người anh em để yêu thương, để phục vụ và giúp đỡ; đó là đức tin dẫn đưa chúng ta đến việc truyền bá, bảo vệ và sống nền văn hóa của gặp gỡ, đối thoại, tôn trọng và huynh đệ; đưa chúng ta đến chỗ can đảm tha thứ cho những người xúc phạm chúng ta; chìa tay nâng đỡ người sa ngã; cho kẻ rách rưới ăn mặc; cho kẻ đói ăn; thăm viếng tù nhân; giúp đỡ người côi cút; cho kẻ khát uống; trợ giúp người già và người túng thiếu (x. Mt 25,31-45). Đức tin chân thật là đức tin dẫn chúng ta đến chỗ bảo vệ quyền lợi của người khác, cũng mạnh mẽ và hăng hái như khi chúng ta bảo vệ quyền lợi của mình. Thực tế, khi chúng ta càng thêm đức tin và hiểu biết, chúng ta càng thêm khiêm tốn và càng ý thức được mình nhỏ bé.

Anh chị em thân mến,

Thiên Chúa chỉ quý chuộng đức tin được tuyên xưng bằng cuộc sống, bởi vì điều cực đoan duy nhất có thể được chấp nhận đối với các tín hữu là cực đoan trong bác ái! Mọi hình thức khác cực đoan khác không phải từ Thiên Chúa mà đến và Ngài không ưa thích!

Giờ đây, như các môn đệ Emmaus, anh chị em hãy trở về Giêrusalem của anh chị em, nghĩa là trở về cuộc sống thường nhật, trở về gia đình, công việc và đất nước thân yêu của anh chị em, tràn đầy hân hoan, can đảm và đức tin. Đừng sợ phải mở lòng mình ra với ánh sáng của Đấng Phục Sinh và để cho Người biến đổi nỗi hoang mang của anh chị em thành sức mạnh cho mình và cho người khác. Đừng sợ yêu thương mọi người, bạn hữu và kẻ thù, vì chính khi sống yêu thương mà người tín hữu có được sức mạnh và kho tàng!

Xin Đức Trinh nữ Maria và Thánh gia, các Đấng đã sống ở miền đất được chúc phúc này, soi sáng tâm hồn chúng ta và chúc lành cho anh chị em và đất nước Ai Cập yêu quý, đất nước đã đón nhận Tin Mừng được Thánh Marcô loan báo từ thuở bình minh của Kitô giáo, đất nước đã sản sinh nhiều vị tử đạo và rất nhiều thánh nhân trong suốt lịch sử của mình!

*Al Massih Kam / Bilhakika kam -
Chúa Kitô đã sống lại /
Người đã sống lại thật!*

[1] Thánh Ephrem kêu lên: “Hãy xé mặt nạ che đậy thói giả hình rồi các người sẽ thấy ở đó chỉ có điều thối tha mà thôi” (*Bài giảng*). “Khốn cho kẻ nào lập lò nước đôi”, sách Huấn ca đã nói (2, 14, Vulg.).